
Polonistyka w Szwajcarii.

Biuletyn Polonistyczny 15/46, 76-77

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

POLONISTYKA W SZWAJCARII

Na Uniwersytecie w Bazylei w ramach filologii słowiańskiej, której głównym kierunkiem jest rusycystyka, prowadzony jest od semestru letniego 1968 r. systematyczny kurs języka polskiego. Zainteresowania językiem i literaturą polską datują się w tym środowisku już od roku 1964.

Program lektoratu obejmuje: a) Praktyczną naukę języka na różnym stopniu zaawansowania. Celem jest tu przede wszystkim opacowanie podstaw gramatyki opisowej języka polskiego oraz zasobu słownictwa, umożliwiającego lekturę łatwiejszych tekstów literackich. b) Kursy specjalne w zależności od zainteresowań słuchaczy (literatura i gramatyka). Na kursach tych słuchacze pogłębiają wiadomości z gramatyki (ćwiczenia z fonologii, leksykologii, słowotwórstwa, składni) oraz zajmują się dziełami literackimi z różnych okresów literatury polskiej (między innymi przekładają niektóre teksty na język niemiecki).

Prof. dr H.Schroeder, kierownik Seminarium Słowiańskiego, prowadzi wykłady i seminaria z literatury polskiej XVI, XIX i XX wieku. W przyszłym roku w programie znajdują się wykłady dotyczące poezji Krasińskiego i Norwida.

Prof. dr R.Bächtold w ramach historii Europy wschodniej, który to przedmiot slawistów często wybierają jako drugi kierunek studiów, poświęca swoje wykłady i ćwiczenia również historii Polski.

Liczba osób uczęszczających na lektorat języka polskiego jest zmienna. Oprócz slawistów lektoratem interesują się też studenci innych kierunków, nauczyciele lub osoby, które dla własnej przyjemności pragną poszerzać praktyczną znajomość języka polskiego. Lektor języka polskiego mgr Irena Żwak przygotowuje obecnie pracę doktorską na temat polszczyzny w 11-językowym słowniku A.Kalepina.

Mgr Irena Żwak
lektor języka polskiego

POLONISTYKA NA WĘGRZECH

Informacja o polonistyce na Węgrzech składa się z wprowadzenia - o charakterze ogólnym, oraz ze skrótego przeglądu bibliograficznego, dotyczącego publikacji polonistycznych z ubiegłego dziesięciolecia.

Polonistyka na Węgrzech wchodzi w skład badań slawistycznych i stanowi jedną z ich gałęzi, uprawianą w skromnych ramach. Żaden z trzech węgierskich uniwersytetów nie prowadzi jeszcze samodzielnej katedry polonistyki. Wykłady z literatury i nauka języka polskiego dla słuchaczy-polonistów odbywają się na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu im. Loránda Eötvösa w uniwersyteckim Instytucie Slawistyki. Wykładowcami są węgierscy slawiści i polscy lektorzy (historię języka polskiego wykłada tu prof. dr István Sipos, w prowadzeniu zajęć z historii literatury polskiej bierze także udział dr Nina Király). Dotychczasowymi lektorami języka polskiego byli: Józef Łączak, Edmund Przeździecki, Jan Ślaski, Andrzej Zieliński.

Lektorat języka polskiego prowadzony jest oprócz tego na Uniwersytecie im. Lajosa Kossutha w Debreczynie oraz na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu im. Attili Józsefa w Szegedzie. Do roku bieżącego lektorat istniał także w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Pécsu, a w Instytucie Językoznawstwa Węgierskiej Akademii Nauk prof. dr Péter Király zajmuje się polonistyką w związku z prowadzonymi przez niego badaniami slawistycznymi.

Doświadczenia lat ubiegłych wykazują, że rozwój polonistyki na Węgrzech nie jest zadowalający: przyrost młodych kadr nie nadąża za wzrastającymi potrzebami, liczba stypendystów i aspirantów uniwersyteckich kończących naukę w Polsce jest bardzo mała, tempo rozwoju - zbyt wolne, a chociaż wyniki bywają dobre, trzeba powiedzieć, że węgierska polonistyka - sięgająca korzeniami połowy ubiegłego wieku - uprawiana jest tylko przez nielicznych.

Obecnie polonistyka jako taka u nas właściwie nie istnieje - nie został stworzony zespolony, ukierunkowany naukowo warsztat pracy, który mógłby zachęcać osoby interesujące się tą tematyką. Opracowywane tematy z zakresu polonistyki - to w istocie rozproszone i w większości przypadkowe publikacje, które